

“Return unto Me ... That I May Heal You”

By Elder S. Mark Palmer
Of the Presidency of the Seventy

”Återvänd till mig ... så att jag kan hela er”

Äldste S. Mark Palmer
i de sjuttios presidentskap

April 2025 general conference

*There is rejoicing in heaven over those who return.
It is not too late for you to come back.*

We once lived in a home surrounded by majestic trees. Next to the entrance was a beautiful willow tree. One sad night a mighty storm blew, and the willow came crashing down. It lay on the ground with its roots pulled out and was a sorry sight.

I was ready to rev up the chainsaw and cut the tree up for firewood when our neighbour came running out to stop me. He chastised me for giving up on the tree, and he emphatically urged us not to get rid of it. He then pointed to one root still in the ground and said that if we propped the tree up, cut off its branches, and nourished it, the roots would take hold once again.

I was sceptical and doubted how a tree so obviously fallen and in trouble could possibly survive and come back to life. I reasoned that even if it did begin growing again, it would surely not survive the next storm. But knowing our neighbour believed the tree still had a future, we went along with the plan.

And the result? After some time, we saw signs of life as the tree began to take root. Now, 12 years later, the tree is vibrant and full of life, with strong roots, and once again contributing to the beauty of the landscape.

While I meet Saints around the world, I am reminded of this willow tree and how there is hope even when all seems lost. Some once had testimonies of the gospel that were strong and vibrant like the willow. Then, for uniquely personal reasons, those testimonies became weakened, leading to a loss of faith. Others hang on with the

Himlen gläder sig över dem som återvänder. Det är inte för sent för dig att komma tillbaka.

Vi bodde en gång i ett hem omgivet av majestätiska träd. Bredvid ingången stod ett vackert pilträ. En sorglig natt blåste en mäktig storm så att pilträdet välte omkull. Det låg på marken med rötterna blottade och såg sorgligt ut.

Jag skulle precis dra igång motorsågen och såga upp trädet till brasved när en granne kom springande för att stoppa mig. Han skällde på mig för att jag hade gett upp hoppet om trädet, och han manade oss skarpt att inte göra oss av med det. Sedan pekade han på en rot som fortfarande satt fast i marken och sa att om vi stöttade trädet, sågade av dess grenar och gav det näring så skulle rötterna få fäste igen.

Jag var skeptisk och betvivlade att ett träd som så uppenbart hade fallit och hade problem skulle kunna överleva och få nytt liv. Jag tänkte att även om det skulle börja växa igen så skulle det säkert inte överleva nästa storm. Men i vetskapen om att vår granne trodde att trädet fortfarande hade en chans gjorde vi som planerat.

Och resultatet? Efter en tid såg vi livstecken när trädet började slå rot. Nu, 12 år senare, är trädet livskraftigt och fullt av liv med starka rötter, och bidrar än en gång till landskapets skönhet.

När jag möter sista dagars heliga runt om i världen påminns jag om det här pilträdet och att det finns hopp även när allt känns förlorat. Några hade en gång vittnesbörd om evangeliet som var starka och livskraftiga liksom pilträdet. Sedan, av unika och personliga orsaker, försvagades dessa vittnesbörd vilket ledde till en förlorad tro. An-

slimmest of roots tapping into gospel soil.

Yet again and again, I am inspired by the stories of so many who have chosen to renew their discipleship and come back to their Church home. Rather than discarding their faith and belief like worthless firewood, instead they have responded to spiritual promptings and loving invitations to return.

I attended a stake conference in Korea where a returning member shared: "I thank the brothers for their willingness to accept my lack of faith and my weakness, for reaching out to me, and for the members who are always so kind to me. I still have a lot of friends around me who are less active. It's funny, but they tell each other to go back to the Church to get their faith back. I think maybe they are all longing for faith."

To all who are longing for faith, we invite you to come back. I promise your faith can be strengthened as you once again worship with the Saints.

A former missionary from Africa wrote a senior Church leader, apologising and seeking forgiveness for being offended by his teachings about a certain cultural tradition, which then led him to leave the Church. He humbly expressed: "Sadly, the fact that I took offense 15 years ago has made me pay an extremely heavy price. I lost so much—much more than I ever imagined. I am deeply embarrassed by the harm I may have caused along the way, but above all else I am pleased that I have found my way back."

To all who recognise what you have lost, we invite you to come back so you can once again taste the joyous fruit of the gospel.

A sister in the United States was gone from the Church for many years. Her story of coming back includes powerful lessons for parents and family members who anguish over loved ones who step away. She wrote:

"I could list a myriad of reasons for why I walked away from the Church, the gospel, and in a way, my family. But they really don't matter. I didn't make one big decision to leave the Church—I probably made a thousand choices. But one thing I have always known is that my parents did make one big decision, and they stuck to it. They decided to love me.

dra hänger kvar med bara en liten rot som håller fast i evangeliets jord.

Men om och om igen inspireras jag av så många berättelser om hur de har valt att förnya sitt lärjungeskap och komma tillbaka till sitt hem i kyrkan. Hellre än att förkasta sin tro som om den var värdelös brasved har de i stället lyssnat till andliga maningar och kärleksfulla inbjudningar att komma tillbaka.

Jag deltog i en stavskonferens i Korea där en återvändande medlem berättade: "Jag tackar bröderna för deras villighet att acceptera min bristande tro och min svaghet, för att de kontaktade mig, och för medlemmarna som alltid är så vänliga mot mig. Jag har fortfarande många vänner i min närhet som är mindre aktiva. Det är lustigt, men de säger åt varandra att återvända till kyrkan så att de kan få tillbaka sin tro. Jag tror att kanske allihopalängtar efter tro."

Till alla som längtar efter tro: vi inbjuder er att komma tillbaka. Jag lovar att er tro kan stärkas när ni än en gång tillber Gud tillsammans med de heliga.

En tidigare missionär från Afrika skrev till en av kyrkans ledare på generalnivå och bad om ursäkt för att han hade känt sig förolämpad av hans undervisning om en viss kulturell tradition, vilket ledde till att han lämnade kyrkan. Han sa ödmjukt: "Sorgligt nog har känslorna av oförrätt för 15 år sedan lett till att jag betalat ett oerhört högt pris. Jag förlorade så mycket—mycket mer än jag kunde ha föreställt mig. Jag är djupt generad över den skada jag kan ha orsakat längs vägen, men allra mest känner jag glädje över att jag har funnit vägen tillbaka."

Till alla som inser vad ni har förlorat: vi inbjuder er att komma tillbaka så att ni än en gång kan smaka evangeliets glädjande frukt.

En syster i USA var borta från kyrkan i många år. Hennes berättelse om att komma tillbaka innehåller kraftfulla lärdomar till föräldrar och familjemedlemmar som vändas över att närstående har tagit ett kliv bort. Hon skrev:

"Jag skulle kunna ange en uppsjö med orsaker till att jag lämnade kyrkan, evangeliet och på ett sätt min familj. Men de spelar egentligen ingen roll. Jag fattade inte ett enskilt stort beslut att lämna kyrkan – jag fattade antagligen tusentals beslut. Men en sak jag alltid har vetat är att mina föräldrar verkligen fattade ett enskilt stort beslut och de höll fast vid det. De bestämde sig för att älska mig.

“I couldn’t possibly know how many tears have been shed, how many sleepless nights, nor how many heartfelt pleading words of prayer have been uttered on my behalf. They didn’t call me out on my sins; rather, they called out to me in my sinfulness. They didn’t make me feel unwelcome in their home and at family gatherings; any of those feelings were of my own doing. Instead, they continued to welcome me. They must have seen my light dim over time. But they knew that the person I was back then was just a shadow of who I was yet to become.

“Just as my path away from the Church was complex, so was my way back. But one thing that was not hard about coming back was the feeling of being back home where I belong.”

My message today is especially to all who once felt the Spirit but question whether there is a way back or a place for you in the restored Church of Jesus Christ. It is also for any who are barely hanging on or who are tempted to step away.

This message is not a challenge, and it is not a condemnation. It is an invitation, extended with love and a sincere desire to welcome you back to your spiritual home.

I have prayed that you will feel the witness of the Holy Ghost as you now hear this loving invitation and magnificent promise from our Saviour, Jesus Christ:

“Will ye not now return unto me, and repent of your sins, and be converted, that I may heal you?”

Every week many are responding to the Saviour’s invitation by returning to discipleship and Church activity, quietly and humbly seeking the healing that Jesus promises. And contrary to narratives which sometimes circulate, record numbers of our young people are choosing to stay strong and to grow their faith in Jesus Christ.

When some of Jesus’s followers in Capernaum found His teachings hard and chose to leave, He turned to His Apostles and asked, “Will ye also go away?”

This is the question we each must answer as we face our individual times of testing. Peter’s response to Jesus is timeless and resounding: “To whom shall we go? thou hast the words of eternal life.”

So as you consider the Saviour’s invitation to return unto Him, what might you learn from the story of the willow tree?

Jag kan omöjligt veta hur många tårar som har fällt, hur många sömnlösa nätter eller hur många innerliga vädjanden i bön som har yttrats för mig. De uppmärksammade inte mina synder utan uppmärksammade mig i min syndfullhet. De fick mig inte att känna mig ovälkommen i deras hem och vid familjesammankomster; alla de känslorna kom från mig. De fortsatte i stället att välkomna mig. De måste ha sett mitt ljus dämpas med tiden. Men de visste att personen jag var då bara var en skugga av den jag skulle kunna bli.

Precis som min väg bort från kyrkan var komplex var även min väg tillbaka det. Men en sak som inte var svår med att komma tillbaka var känslan av att vara där jag hörde hemma igen.”

Mitt budskap i dag är särskilt till alla som en gång kände Anden men ifrågasätter om det finns en väg tillbaka eller en plats för er i Jesu Kristi återställda kyrka. Det är också till alla som nätt och jämnt hänger kvar eller som frestas att ta ett steg bort.

Det här budskapet är inte en utmaning eller ett fördömande. Det är en inbjudan given med kärlek och en uppriktig önskan att välkomna er tillbaka till ert andliga hem.

Jag har bett om att ni ska känna den helige Andens vittnesbörd när ni nu hör denna kärleksfulla inbjudan och detta storslagna löfte från vår Frälsare Jesus Kristus:

”Vill ni inte nu återvända till mig och ångra era synder och bli omvända så att jag kan hela er?”

Varje vecka hörsammar många Frälsarens inbjudan genom att återvända till lärjungeskap och aktivitet i kyrkan, och söker tyst och ödmjukt det helande som Jesus utlovar. Och tvärt emot det narrativ som ibland cirkulerar väljer ett rekordstort antal ungdomar att förbli starka och att utveckla sin tro på Jesus Kristus.

När några av Jesu efterföljare i Kapernaum ansåg hans lärdomar hårda och valde att lämna honom vände han sig till sina apostlar och frågade: ”Inte tänker ni väl också gå?”

Det här är frågan vi var och en måste besvara när vi står inför våra enskilda prövningar. Petrus svar till Jesus är tidlöst och kraftfullt: ”Till vem skulle vi gå? Du har det eviga livets ord.”

Så när vi begrundar Frälsarens inbjudan att återvända till honom – vad kan vi lära oss av berättelsen om pilträdet?

The journey back is often not easy or comfortable, but it is worth it. When our willow was stood back up, all its branches were cut away. It was not pretty. We too may feel vulnerable as we discard old ways and are stripped of pride. Focusing your faith on Jesus Christ and His gospel—the trunk and the roots—will give you the hope and the courage to take that first step back.

It took many years for our willow to regain its former strength and beauty. Now it is even stronger and more beautiful than before. Be patient as your faith and testimony also grow. This includes not taking offense at thoughtless comments like “Where have you been all these years?”

The willow would never have survived without constant care and nourishment. You will nourish your faith and your testimony as you feast at the sacrament table each week and as you worship in the house of the Lord.

Just as the willow needed sunshine for its branches and leaves to grow again, so your testimony will grow as you stay sensitive to the feelings and the witness of the Spirit. Learn from Amulek, who described his time as a less-active member by saying, “I was called many times and I would not hear.”

My neighbour knew what the willow could once again become. So too the Lord knows your divine potential and what your faith and your testimony can become. He will never give up on you. Through the Atonement of Jesus Christ, all that is broken can be healed.

I witness that there is rejoicing in heaven over those who return. You are needed, and you are loved. I testify that Jesus Christ is our Saviour and that He blesses all who return unto Him with greater peace and with great joy. His arms of mercy are not folded but are open and extended to you. It is not too late for you to come back. With all the love in our hearts, we welcome you home. In the name of Jesus Christ, amen.

Resan tillbaka är ofta inte enkel eller bekväm, men den är värd besväret. När vårt pilträäd hade ställts upp igen sågades alla grenar av. Det var inte vackert. Vi kan också känna oss sårbara när vi gör oss av med gamla beteenden och blir avklädda vårt högmod. När vi fokuserar vår tro på Jesus Kristus och hans evangelium – stammen och rötterna – får vi hoppet och modet att ta det där första steget tillbaka.

Det tog många år för vårt pilträäd att återfå sin forna styrka och skönhet. Det är nu ännu starkare och ännu vackrare än förut. Var tålmodig när din tro och ditt vittnesbörd också växer. Det omfattar att inte ta illa upp när du får tanklösa kommentarer som: ”Var har du varit alla dessa år?”

Pilträdet skulle aldrig ha överlevt utan ständig omsorg och näring. Du ger näring till din tro och ditt vittnesbörd när du mättar dig vid sakramentets bord varje vecka och tillber i Herrens hus.

Precis som pilträdet behövde solsken så att dess grenar och blad skulle växa igen, växer också ditt vittnesbörd när du är mottaglig för Andens känslor och vittnesbörd. Lär dig av Amulek, som beskrev sin tid som en mindre aktiv medlem när han sa: ”Jag blev kallad många gånger och jag ville inte lyssna.”

Min granne visste vad pilträdet kunde bli igen. Och Herren vet också vilken gudomlig potential du har och vad din tro och ditt vittnesbörd kan bli. Han kommer aldrig att ge upp hoppet om dig. Genom Jesu Kristi försoning kan allt som är trasigt bli helt.

Jag bär vittne om att himlen gläder sig över dem som återvänder. Du är behövd och du är älskad. Jag vittnar om att Jesus Kristus är vår Frälsare och att han välsignar alla som återvänder till honom med större frid och glädje. Hans barmhärtighets armar är inte korslagda utan öppna och utsträckta mot dig. Det är inte för sent för dig att komma tillbaka. Med all kärlek som finns i våra hjärtan välkomnar vi dig hem igen. I Jesu Kristi namn, amen.